

Arrest

nr. 43 389 van 17 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 10 maart 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 16 februari 2010 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, aan hem ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. JOPPEN, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn.

Op 11 mei 2007 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van het (oud) artikel 9, 3^{de} lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 29 januari 2008 verklaart de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de voormelde aanvraag onontvankelijk.

Op 15 februari 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker.

Op 23 augustus 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid wederom een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker.

Op 27 oktober 2009 dient verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijf van meer dan drie maanden in functie van zijn partner.

Op 27 oktober 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot onontvankelijkheid van de voormelde verblijfsaanvraag.

Verzoeker dient een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tegen voormelde beslissing.

Op 24 februari 2010 verwerpt de Raad het voormelde beroep bij arrest nr. 39 219.

Op 16 februari 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing houdende een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker. Dit is de bestreden beslissing die als volgt wordt gemotiveerd:

“(…)

REDEN VAN DE BESLISSING :

- *artikel 7, eerste lid, 1 : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een visum.*

(…)”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (Gedr. St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgevaardigd op 15 februari 2008 en op 23 augustus 2008. Verzoeker toont niet aan dat hij een beroep heeft ingesteld tegen voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten, waardoor kan worden aangenomen dat de voormelde bevelen om het grondgebied te verlaten definitief zijn geworden en principieel uitvoerbaar zijn.

Bijgevolg maakt het bestreden bevel een herhaald bevel uit, waarvan de nietigverklaring de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet wijzigt en voor hem geen nut oplevert omdat verwerende partij nog

steeds de bevelen om het grondgebied te verlaten van 15 februari 2008 en 23 augustus 2008 kan uitvoeren, vermits deze bevelen definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr. 123.774, RvS 11 mei 2005, nr. 144.319).

Er dient dan ook te worden vastgesteld dat verzoeker geen belang heeft bij de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring in zoverre het gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten van 16 februari 2010 genomen door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

Huidig beroep is niet ontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventien mei tweeduizend en tien door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU